

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 17.02.2006
COM(2006) 81 τελικό

2003/0242 (COD)

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

σύμφωνα με το άρθρο 251, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, σημείο γ) της συνθήκης ΕΚ σχετικά με τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην κοινή θέση του Συμβουλίου όσον αφορά την πρόταση για

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, στα θεσμικά όργανα και τους φορείς της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

**ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
σύμφωνα με το άρθρο 250, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ**

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

σύμφωνα με το άρθρο 251, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, σημείο γ) της συνθήκης ΕΚ σχετικά με τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην κοινή θέση του Συμβουλίου όσον αφορά την πρόταση για

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, στα θεσμικά όργανα και τους φορείς της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το άρθρο 251 παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, σημείο γ) της Συνθήκης (ΕΚ) προβλέπει ότι η Επιτροπή γνωμοδοτεί επί των τροποποιήσεων που προτείνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά τη δεύτερη ανάγνωση. Η Επιτροπή εκφράζει τη γνώμη της κατωτέρω για τις 25 τροπολογίες που πρότεινε το Κοινοβούλιο.

2. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

- Στις 24 Οκτωβρίου 2003, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα στα θεσμικά όργανα και τους φορείς της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (COM(2003) 622 τελικό) προς έγκριση μέσω της διαδικασίας συναπόφασης όπως προβλέπεται στο άρθρο 251 της συνθήκης ΕΚ.
- Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε θετικά για την πρόταση στις 29 Απριλίου 2004.
- Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε θέση κατά την πρώτη ανάγνωση στις 31 Μαρτίου 2004.
- Το Συμβούλιο ενέκρινε κοινή θέση στις 18 Ιουλίου 2005.
- Η Επιτροπή ενέκρινε την ανακοίνωσή της για την κοινή θέση στις 31 Αυγούστου 2005.
- Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε θέση κατά τη δεύτερη ανάγνωση στις 18 Ιανουαρίου 2006.

3. ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η πρόταση αποσκοπεί στην εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα μεταξύ των συμβαλλομένων μερών της οποίας η Κοινότητα συγκαταλέγεται από το 2005¹ -στα θεσμικά όργανα και τους φορείς της Κοινότητας. Καλύπτει κατά κανόνα οιοδήποτε δημόσιο θεσμικό όργανο, φορέα, γραφείο ή υπηρεσία που έχει συγκροτηθεί δυνάμει της Συνθήκης. Κατά περίπτωση ο προτεινόμενος κανονισμός βασίζεται σε ήδη υφιστάμενες διατάξεις.

- Σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στις περιβαλλοντικές πληροφορίες (τίτλος II), κύριο στοιχείο της πρότασης είναι η εφαρμογή του κανονισμού αριθ. 1049/2001 σε όλα τα θεσμικά όργανα και τους φορείς της Κοινότητας. Επιπλέον διατυπώνονται διατάξεις σχετικά με την οργάνωση και τη διάδοση των περιβαλλοντικών πληροφοριών.
- Ο προτεινόμενος κανονισμός υποχρεώνει τα θεσμικά όργανα και τους φορείς της Κοινότητας να προβλέπουν τη συμμετοχή του κοινού κατά την προπαρασκευή των «σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον», ενημερώνοντας το κοινό εγκαίρως και παρέχοντας δυνατότητες για τη διατύπωση σχολίων εκ μέρους του (τίτλος III). Οι εν λόγω διατάξεις αφορούν σχέδια και προγράμματα που συμβάλουν ή ενδέχεται να έχουν σοβαρές επιπτώσεις στην επίτευξη των στόχων της περιβαλλοντικής πολιτικής της Κοινότητας.
- Τέλος, η πρόταση εξασφαλίζει στους μη κυβερνητικούς οργανισμούς που ανταποκρίνονται σε σειρά κριτηρίων τη δυνατότητα να ζητήσουν «εσωτερική επανεξέταση» εκ μέρους του εμπλεκόμενου θεσμικού οργάνου οιασδήποτε «διοικητικής πράξης» λαμβάνοντας υπόψη τους ισχυρισμούς περί παράβασης της περιβαλλοντικής νομοθεσίας (τίτλος IV). Η προσφυγή στη δικαιοσύνη και συγκεκριμένα στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι δυνατή βάσει των άρθρων 230 και 232 της Συνθήκης ΕΚ.

Η οδηγία 2003/4 για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και η οδηγία 2003/35 σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων για το περιβάλλον εφαρμόζουν ήδη τις αντίστοιχες διατάξεις της σύμβασης του Aarhus σε επίπεδο κρατών μελών. Αντίστοιχη οδηγία για την πρόσβαση στην δικαιοσύνη όσον αφορά θέματα περιβάλλοντος εξακολουθεί να εκκρεμεί στο Συμβούλιο.

¹ Απόφαση του Συμβουλίου της 17^{ης} Φεβρουαρίου 2005 για τη σύναψη εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για θέματα περιβάλλοντος, ΕΕ L 124 της 17.5.2005, σ. 1.

4. ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

4.1. Τροπολογίες που εγκρίθηκαν ή εγκρίθηκαν εν μέρει ή επί της αρχής από την Επιτροπή

Η Επιτροπή αποδέχεται την τροπολογία 16. Η εν λόγω τροπολογία καθορίζει προθεσμία 15 εργασιμών ημερών για την απάντηση σε αιτούντες όταν οι ζητούμενες πληροφορίες δεν διατίθενται από κοινοτικό θεσμικό όργανο ή φορέα.

Η Επιτροπή εγκρίνει *καταρχήν* την τροπολογία 1 υιοθετώντας την καταχώριση της αειφόρου ανάπτυξης στους στόχους της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα του περιβάλλοντος. Ωστόσο, δεδομένου ότι η υφιστάμενη διατύπωση ακολουθεί εκ του σύνεγγυς τη διατύπωση του άρθρου 174 της Συνθήκης, η Επιτροπή προτείνει να διατυπωθεί ως εξής: «Η κοινοτική νομοθεσία στον τομέα του περιβάλλοντος αποσκοπεί μεταξύ άλλων στο να συμβάλει στη διαφύλαξη, την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος καθώς και στην προστασία της ανθρώπινης υγείας, *συμβάλλοντας τοιουτοτρόπως στην επίτευξη των στόχων περί αειφόρου ανάπτυξης.*»

Η Επιτροπή εγκρίνει *εν μέρει* την τροπολογία 19, που αφορά την τελευταία παράγραφο. Η διατύπωση της κοινής θέσης σχετικά με τις απαιτήσεις για τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον ακολουθεί εκ του σύνεγγυς τη διατύπωση των αντιστοίχων διατάξεων της συνθήκης του Aarhus και η Επιτροπή αδυνατεί να αποδεχθεί το πρώτο μέρος της τροπολογίας που τροποποιεί την εν λόγω διατύπωση. Η παράταση της χρονικής διορίας για τη διατύπωση σχολίων στο πλαίσιο γραπτών διαβουλεύσεων από 4 σε 8 εβδομάδες κρίνεται αποδεκτή δεδομένου ότι ευθυγραμμίζεται με την τρέχουσα πρακτική της Επιτροπής σε ό,τι αφορά τις διαβουλεύσεις. Αντίθετα όσον αφορά τη διοργάνωση των συνεδριάσεων η αποστολή προσκλήσεων οκτώ εβδομάδες πριν από την εκάστοτε συνάντηση αντί για πριν από τέσσερις δεν φαίνεται να είναι απαραίτητη και θα μπορούσε μάλιστα να είναι αντιπαραγωγική σε περιπτώσεις κατά τις οποίες κρίνεται σκόπιμη η διοργάνωση επιπλέον διαβουλευτικής συνεδρίασης. Ως εκ τούτου το συγκεκριμένο μέρος δεν γίνεται δεκτό.

Η τροπολογία 20 όσον αφορά τα αποτελέσματα της συμμετοχής του κοινού γίνεται δεκτή εν μέρει και επί της αρχής. Δεν γίνεται δεκτή η συμπερίληψη της λέξης «πολιτική». Η υπόλοιπη τροπολογία μπορεί να γίνει δεκτή επί της αρχής και να προστεθεί ως πέμπτη παράγραφος στο άρθρο 9 της κοινής θέσης. Η απαίτηση να λαμβάνεται δεόντως υπόψη το συμπέρασμα της συμμετοχής του κοινού απηχέιτο στην αρχική πρόταση της Επιτροπής και προέρχεται από τη σύμβαση του Aarhus (άρθρο 7 και άρθρο 6 παράγραφος 8). Η απαίτηση ενημέρωσης σχετικά με σχέδια και προγράμματα που εγκρίνονται και σχετικά με το σκεπτικό επί των οποίων οι εν λόγω εγκρίσεις βασίζονται εμπνέονται από το άρθρο 6 παράγραφος 9 της Σύμβασης. Επιπλέον η διατύπωση αναδραστικών σχολίων μετά από τη διαβούλευση ανταποκρίνεται στα πρότυπα που εν προκειμένω εφαρμόζει η Επιτροπή και ως εκ τούτου είναι δυνατόν να γίνει δεκτή επί της αρχής. Ωστόσο, η διατύπωση θα πρέπει να προσαρμοστεί κατά τρόπο που να αντανakλά τη διατύπωση της σύμβασης του Aarhus και να είναι συνεπής προς το υπόλοιπο κείμενο του άρθρου. Θα πρέπει να έχει ως εξής: «*Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με σχέδιο ή πρόγραμμα το οποίο αφορά το περιβάλλον, τα θεσμικά όργανα και οι φορείς της Κοινότητας λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα συμπεράσματα της συμμετοχής του κοινού. Ενημερώνουν το κοινό που αναφέρεται στην παράγραφο 2 σχετικά με το σχέδιο ή το πρόγραμμα που εγκρίνεται, συμπεριλαμβάνοντας το κείμενό του καθώς και τους λόγους και το σκεπτικό επί των οποίων βασίζεται, μαζί με τις πληροφορίες σχετικά με την όλη διαδικασία συμμετοχής του κοινού.*»

Οι τροπολογίες 26 και 27 που αφορούν το χρονοδιάγραμμα των προσαρμογών των κανόνων των διαδικασιών και της ημερομηνίας εφαρμογής γίνονται δεκτές επί της αρχής από την Επιτροπή. Η Επιτροπή αποδέχεται τον καθορισμό οριακής ημερομηνίας για ανάλογα γεγονότα από την ημερομηνία θέσης σε ισχύ που δεν περιέχεται στην κοινή θέση. Ωστόσο, η προβλεπόμενη προθεσμία από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρείται ότι είναι τόσο μικρή που δεν επιτρέπει την απαραίτητη πλήρη προσαρμογή των διοικητικών διαδικασιών και κανόνων όλων των θεσμικών οργάνων και των φορέων της Κοινότητας. Επιπλέον, η ημερομηνία κατά την οποία αρχίζουν να ισχύουν οι προσαρμογές των διαδικαστικών κανόνων (τροπολογία 26) θα πρέπει να είναι η ίδια με την ημερομηνία για την εφαρμογή του κανονισμού (τροπολογία 27). Ως εκ τούτου η τροπολογία 26 θα πρέπει να αναδιατυπωθεί και να αναφέρεται στην «*ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού*», και η τροπολογία 27 θα πρέπει να προβλέπει ημερομηνία εφαρμογής που να λαμβάνει υπόψη τις πρακτικές απαιτήσεις και διαδικασίες για την προσαρμογή των διοικητικών διαδικασιών και κανόνων στα προαναφερόμενα θεσμικά όργανα και φορείς. Εν προκειμένω θεωρείται ότι θα ήταν ρεαλιστικό να προβλεφθεί διορία 12 μηνών από την οποία θα τεθεί σε εφαρμογή ο κανονισμός.

4.2. Τροπολογίες που απορρίφθηκαν από την Επιτροπή

Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί τις τροπολογίες 2 και 7 που αποσκοπούν στη συμπερίληψη πληροφοριών σχετικά με την κατάσταση της προόδου των διαδικασιών που έχουν κινηθεί για παραβάσεις της κοινοτικής νομοθεσίας στον ορισμό των περιβαλλοντικών πληροφοριών. Αντίστοιχα δεν μπορεί να αποδειχθεί την τροπολογία 12 σύμφωνα με την οποία ανάλογες πληροφορίες θα πρέπει να περιλαμβάνονται σε βάσεις δεδομένων και μητρώα θεωρούμενες ως περιβαλλοντικές πληροφορίες. Ενώ στην πράξη οι ιστότοποι της Επιτροπής και του Δικαστηρίου για παράδειγμα παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τις αποφάσεις που αφορούν υποθέσεις παράβασης της κοινοτικής νομοθεσίας, αυτό γίνεται για λόγους διαφάνειας οριζοντίως δίχως ειδική αντιμετώπιση των «περιβαλλοντικών πληροφοριών». Επιπλέον, ο ορισμός της «περιβαλλοντικής πληροφορίας» βάσει της σύμβασης του Aarhus δεν αναφέρεται στην ανάλογη κατηγορία.

Η τροπολογία 3 αναφέρεται στον ορισμό «σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον» και δεν είναι αποδεκτή δεδομένου ότι θα παρέπεμπε σε επίπεδο αιτιολογικής σκέψης στις «προτεραιότητες της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας» που δεν αναφέρονται στον ίδιο τον ορισμό στο «άρθρο 2 παράγραφος 1 εδάφιο ε).

Οι τροπολογίες 4, 14 και 15 δεν γίνονται δεκτές. Οι εν λόγω τροπολογίες αποσκοπούν στην εφαρμογή του καθεστώτος των εξαιρέσεων της οδηγίας 2003/4 για την πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες στις αιτήσεις για πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες από κοινοτικά θεσμικά όργανα. Η κοινή θέση βασίζεται στον κανονισμό αριθ. 1049/2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής που καλύπτει όλα τα θεσμικά όργανα και τους φορείς της Κοινότητας. Η εφαρμογή της οδηγίας 2003/4 σε εξαιρέσεις θα οδηγούσε σε δύο διαφορετικά και εν μέρει αλληλεπικαλυπτόμενα καθεστώτα σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στα έγγραφα εν γένει και στις περιβαλλοντικές πληροφορίες ειδικότερα. Αυτό στην πράξη θα είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός αδιαφανούς συστήματος.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί την τροπολογία 5 και τα συναφή προς αυτήν μέρη άλλων τροπολογιών που αποσκοπούν στη διεύρυνση των απαιτήσεων για τη συμμετοχή του κοινού και στην προπαρασκευή των «πολιτικών». Από την άποψη αυτή η σύμβαση του Aarhus αφήνει κάποια περιθώρια στα συμβαλλόμενα μέρη. Το άρθρο 7, τέταρτη πρόταση ορίζει ότι

στο μέτρο που αυτό είναι απαραίτητο τα συμβαλλόμενα μέρη θα καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια να εξασφαλίσουν ευκαιρίες συμμετοχής του κοινού στην προπαρασκευή των πολιτικών που σχετίζονται με το περιβάλλον. Λαμβάνοντας επίσης υπόψη ότι είναι δύσκολο να αποφευχθεί ο όρος πολιτικές, θα ήταν αδιανόητο να προβλεφθούν ανάλογες υποχρεώσεις στο πλαίσιο ενός νομοθετικά δεσμευτικού κανονισμού.

Η τροπολογία 8, η οποία ζητούσε η συμμετοχή του κοινού να καλύπτει επίσης την προπαρασκευή σχεδίων και προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από θεσμικά όργανα και φορείς της Κοινότητας δεν γίνεται δεκτή. Η σύμβαση του Aarhus αναφέρεται στην συμμετοχή του κοινού σε σχέδια και προγράμματα τα οποία εκπονούνται από δημόσιες αρχές. Παρομοίως σε ό,τι αφορά έργα που είναι σημαντικά από περιβαλλοντική σκοπιά βάσει του άρθρου 6 της Σύμβασης, η συμμετοχή του κοινού απαιτείται στη λήψη αποφάσεων για την έκδοση απόφασης. Αντίθετα δεν υφίστανται ανάλογες υποχρεώσεις σε ό,τι αφορά τη λήψη χρηματοδοτικών αποφάσεων. Δεδομένου ότι οι άδειες εκδίδονται σε επίπεδο κρατών μελών, η συμμετοχή του κοινού θα πρέπει να προβλέπεται σε αυτό το επίπεδο. Η Επιτροπή δεν μπορεί να κάνει δεκτή την τροπολογία 9 η οποία εξαλείφει την ειδική εξαίρεση των «τραπεζικών» σχεδίων από τον ορισμό των «σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον». Η Επιτροπή έχει συμφωνήσει με τη συγκεκριμένη διευκρίνηση η οποία περιλαμβάνεται πλέον στην κοινή θέση.

Η τροπολογία 10 δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Θα προσέθετε στον ορισμό της «περιβαλλοντικής νομοθεσίας» και σε ό,τι αφορά την προαγωγή μέτρων σε διεθνές επίπεδο ότι θα πρέπει επίσης να αποσκοπούν στην αντιμετώπιση των «τοπικών» περιβαλλοντικών προβλημάτων. Εν προκειμένω ο ήδη υφιστάμενος ορισμός υιοθετεί τη διατύπωση του άρθρου 174 παράγραφος 1 το οποίο αναφέρεται σε περιφερειακά ή παγκόσμια περιβαλλοντικά προβλήματα και ως εκ τούτου δεν θα πρέπει να τροποποιηθεί.

Η τροπολογία 11 περιλαμβάνει υποχρέωση ενημέρωσης του κοινού σχετικά με τον τόπο όπου διατίθενται όλες οι πληροφορίες που δεν παρέχονται ηλεκτρονικά και τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να αποκτηθούν. Η τροπολογία περιλαμβάνει μια απαίτηση που είναι τόσο ευρεία και γενική που η Επιτροπή δεν μπορεί να την αποδεχθεί. Στην πράξη τα μητρώα των θεσμικών οργάνων περιλαμβάνουν επίσης αναφορές σε έγγραφα που δεν διατίθενται ηλεκτρονικά και παραπέμπουν στις αρμόδιες υπηρεσίες από τις οποίες μπορεί να ζητηθεί το εκάστοτε έγγραφο.

Η τροπολογία 13 δεν είναι αποδεκτή. Απαιτεί από τα θεσμικά όργανα της Κοινότητας να εξασφαλίζουν όχι μόνο ότι οι πληροφορίες που παρουσιάζουν τα ίδια αλλά επίσης και οι πληροφορίες που διατίθενται εξ ονόματός τους είναι ενημερωμένες, ακριβείς και συγκρίσιμες. Δεν υφίσταται ανάλογη υποχρέωση στη σύμβαση του Aarhus.

Η τροπολογία 17 δεν γίνεται δεκτή. Θα σήμαινε την καθιέρωση νέου άρθρου που θα επέτρεπε στα θεσμικά όργανα και τους φορείς της Κοινότητας που δεν καλύπτονται από τον κανονισμό αριθ. 1049/2001 να παρέχουν πληροφορίες έναντι «ευλόγου τιμήματος». Η τροπολογία κρίνεται άσχετη προς το θέμα και βάσει του άρθρου 3 της κοινής θέσης, οι διατάξεις του κανονισμού αριθ. 1049/2001 εφαρμόζονται για τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και φορείς σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στις περιβαλλοντικές πληροφορίες συμπεριλαμβανομένων και των αντιστοίχων διατάξεων για τις οικονομικές επιβαρύνσεις.

Η Επιτροπή αδυνατεί να αποδεχτεί την τροπολογία 18 η οποία προέβλεπε να προστεθεί η «απειλή στη ζωή» στην απειλή για την ανθρώπινη υγεία και να αντικατασταθεί η λέξη μετριασμός από τη λέξη ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων συνεπεία των ως άνω

απειλών. Η διατύπωση της κοινής θέσης ευθυγραμμίζεται προς τη σύμβαση του Aarhus και την οδηγία 2003/4/EK ενώ δεν είναι σαφές το σκεπτικό στο οποίο βασίζεται η προτεινόμενη διαφορετική διατύπωση.

Η τροπολογία 21 αποσκοπεί στην παράταση της προθεσμίας που προβλέπεται για την ικανοποίηση αιτήματος εσωτερικής επανεξέτασης διοικητικής πράξης από τέσσερις σε οκτώ εβδομάδες μετά από την έγκριση. Αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό από την Επιτροπή δεδομένου ότι ανάλογη μακρά προθεσμία θα είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργεί κίνδυνος επιβράδυνσης των διαδικασιών και να προκύψει μια περίοδος νομικής αβεβαιότητας. Η προθεσμία των τεσσάρων εβδομάδων ευθυγραμμίζεται επίσης προς την πρόταση οδηγίας για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί τις τροπολογίες 28 και 29 που προσθέτουν ως επιπλέον απαίτηση για να γίνουν δεκτοί οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί σε ό,τι αφορά τις αιτήσεις τους για εσωτερική επανεξέταση, το να τηρούν το νόμο. Ανάλογη υποχρέωση είναι δύσκολο να εξακριβώνεται από τα θεσμικά όργανα ή τους φορείς της Κοινότητας και κατά τα φαινόμενα δεν είναι δικαιολογημένη αν ληφθούν υπόψη οι στόχοι του κανονισμού. Τέλος η Επιτροπή δεν δέχεται την τροπολογία 23 η οποία αποσκοπούσε στο να προστεθούν στους μη κυβερνητικούς οργανισμούς που έχουν το δικαίωμα να ζητούν διοικητική επανεξέταση, πέραν όσων έχουν ως πρωταρχικό στόχο την προαγωγή της περιβαλλοντικής προστασίας και εκείνοι οι οποίοι προάγουν την αειφόρο ανάπτυξη. Το συγκεκριμένο κριτήριο θα μπορούσε να αποδειχθεί ιδιαίτερα ευρύ και θα ήταν δύσκολο να καθοριστεί ποιοι μη κυβερνητικοί οργανισμοί ακριβώς καλύπτονται από αυτό.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί την πρότασή της ως αναφέρεται ανωτέρω.